

چرا تربت ابا عبدالله (ع) تسبیح می شود؟

ائمّه اطهار (ع) به غیر از تأکید بر سجده کردن بر تربت سیدالشهداء (ع) و درست کردن مهر از تربت آن حضرت، تأکیدات فراوانی برای درست کردن تسبیح از تربت سیدالشهداء (ع) کرده‌اند.

ائمّه اطهار (ع) به غیر از تأکید بر سجده کردن بر تربت سیدالشهداء (ع) و درست کردن مهر از تربت آن حضرت، تأکیدات فراوانی برای درست کردن تسبیح از تربت سیدالشهداء (ع) کرده‌اند.

ائمّه اطهار (ع) به غیر از تأکید بر سجده کردن بر تربت سیدالشهداء (ع) و درست کردن مهر از تربت آن حضرت، تأکیدات فراوانی برای درست کردن تسبیح از تربت سیدالشهداء (ع) کرده‌اند، که این خود به تنهایی بیانگر مقام و ارزش تربت سیدالشهداء (ع) می‌باشد که ما برای تیمّن و تبرک تعدادی از این روایات را ذکر می‌کنیم:

حدیث اول:

حسن بن محبوب گوید: «از امام صادق (ع) سؤال شد: آیا تربت حضرت حمزه بافضیلت‌تر است یا تربت امام حسین (ع)؟ حضرت فرمود: تسبیحی که از تربت امام حسین (ع) درست شود و در دست گرفته شود ثواب ذکر گفتن برای صاحب آن نوشته می‌شود اگرچه ذکر هم نگوید».

حدیث دوم:

مرحوم آل کاشف الغطاء می‌نویسد: «به طوری که از آثار و اخبار استفاده کرده‌ام و از اساتید خود نیز شنیده‌ام، اولین فردی از ائمّه مسلمین که بر تربت سیدالشهداء (ع) سجده کرد امام زین العابدین (ع) بود». ایشان در ادامه می‌فرمایند: «حضرت سجاد (ع) پس از اینکه از دفن پدر فارغ شد و فرزندان و یاران آن حضرت را هم به خاک سپرد، مقداری از خاک جسد پدر بزرگوارش را که در اثر زخم شمشیرها همچون تکه گوشت شده بود با خود برداشت و در کیسه‌ای ریخت و سپس آن را به صورت تسبیح درآورد و در دست خود می‌گردانید.

مرحوم علامه مجلسی (ره) در بحار الانوار این روایت را اینگونه بیان فرموده‌اند که:

هنگامی که امام زین العابدین (ع) را با اهل بیت عصمت و طهارت وارد مجلس یزید نمودند، یزید ابتدا قصد کشتن امام را نمود، دستور داد امام را در مقابلش نگه دارند تا مطالبی را از محضرش بپرسد و امام پاسخ دهد تا در خلال پاسخهای امام، یزید بهانه‌ای به دستش بیاید و امام را شهید کند.

در خلال سؤالات و پاسخهای امام، یزید متوجه شد که امام تسبیحی در دست گرفته و با انگشتانش دانه‌های آن را می‌گرداند. یزید پرسید: این تسبیح چیست که در دست گرفته‌ای و می‌گردانی؟

امام (ع) پاسخ داد: حدیث کرد مرا پدرم از جدّم رسول خدا (ص) که رسول خدا (ص) هنگامی که نماز صبح را می‌خواند بعد از نماز با کسی صحبت نمی‌کرد مگر اینکه تسبیحی را به دست می‌گرفت و این ذکر را می‌گفت: «اللهم إني أصبحْتُ أسبَحَكَ وأمجدك وأحمدك وأهلِّك بعدد ما أديرُ به سُبْحَتِي».

سپس با هرکسی که می‌خواست صحبت کند آن تسبیح را در دستش می‌گرفت و می‌گردانید بدون اینکه آن ذکر را بگوید، می‌فرمود: «آن ذکر حرزی است که هرکس آن را با تسبیح بعد از نماز صبح بگوید از هر بلایی تا شب محفوظ می‌ماند»، شب که می‌شد بعد از نماز عشاء همین ذکر را با تسبیح می‌گفت، سپس تسبیح را زیر سرش می‌گذاشت و می‌خوابید و می‌فرمود: «انسان از هر بلایی محفوظ خواهد ماند». من که با تو صحبت می‌کنم و تسبیح در دستم گرفته‌ام و آن را می‌گردانم می‌خواهم به جدّم رسول خدا (ص) اقتدا کرده باشم. یزید از شنیدن این سخن مبهوت شد، فوراً دستور داد غل و زنجیر را از گردن امام بردارند و از کشتنش صرف‌نظر کرد».

حدیث سوم:

امام صادق (ع) فرمود: «کسی که با تسبیح تربت امام حسین (ع) ذکر بگوید خداوند ثواب هفتاد دور تسبیح را برایش می‌نویسد».

منبع خبر: پایگاه اطلاع رسانی هیئت ریحانة النبی